

okrevam popolnoma. Dobri zrak in mleko — to vse mi bo dobro délo. — Potoval bom skoraj gotovo skozi Monakovo. Sedaj sem še vedno neizrečeno priden, dasiravno nepopisljivo pusto vreme daje človeku malo veselja do dela. Dolgo časa že tukaj nismo videli solnca, vedno dežuje in skoraj prav mraz je, da zimska suknja ne škoduje; — kratko: najpustejše vreme, kar si ga človek more misliti.«

Po dolgem naporu je torej bolezen toliko zmagal, da je zopet delal. Tedaj je ustvaril sliko »Sv. Ciril in Metod« za farno cerkev v Cerkljah. Na tej podobi je dal sv. Cirilu poteze svojega lastnega, moško-lepega obličja; morebiti je slutil, da se s tem za veke poslavlja od domovine. Za cerkev pri Božjem Grobu pod Ljubljano je napravil »Sv. Štefana« — obe sliki stojita na vrhuncu njegovega znanja in se odlikujeta po vseh vrlinah njegovega čopiča.

Meseca avgusta istega leta odpotuje k nekemu znancu — milijonarju, da mu okraši nekoliko dvoran v gradu Raschwitz-u pri Lipskem. Pogoji so bili sijajni, življenje prijetno in dela za dolgo časa. Ves vesel je šel iz Pariza na pot, upajoč, da na deželi popolnoma prežene nasledke hudobne hripe. Dné 24. avgusta je pisal iz Raschwitz-a materi: »Mislim, da ste prejeli pismo iz Kolina in že veste, da sem odpotoval iz Pariza.

Dva dni sem že tukaj na gradu Raschwitz-u. Ta kraj je dobro uro hoda oddaljen od mesta Lipskega ali »Lipč-a«. Ime je slovansko, ker so že pred tisoč leti bivali tukaj samo Slovani. Z želez-

nico je do tje sedem minut. Lipsko je zeló lepo in zdravo mesto, ravno tako je tu zunaj mesta, kjer sedaj bivam. Velika ravnina z lepimi gozdi, bogato zemljo in z vedno svežim zrakom! V gradu stanujem čisto sam, — gospodar grajščak ima drug grad dobre pol ure od tukaj, kjer tudi stanuje, če ni v Lipskem. Zvezo pa imam z upravnikovo družino, ki ima svoja posestva zadaj za gradom, z električnim zvonce, oni mi tudi preskrbljujejo hrano. Lep vrt okoli grada in cela okolica bode pač ugodno uplivala na moje zdravje. Sploh

mi tu vse zeló ugaja. — Posestnik grada, ki je moj osebni prijatelj, prijazen je neizrečeno in dober; — sploh so ljudje tukaj dobrega značaja. Plačo imam na mesec precèj dobro in delam, kolikor se mi ljubi; dela pa bo za več mesecev: kratko, res prave počitnice so za-me tukaj. Žal mi je, da sem toliko beračil in pisaril za na Rožnik in hotel pustiti

Portret Jurija Šubica,
kakor se je sam narisal.

to delo tukaj, in to samo zaradi doma! — Saj bodem potem lahko Vas obiskal.« Bil je sicer še vedno nekoliko bolehen, bolj nego je hotel pripoznati, vendar je bil dobre volje. Poln humorja piše dné 6. septembra po noči prijatelju v loškem dijalektu, karajoč ga, da mu ničesar ne poroča iz domovine: »Aj tu kejšna menira? Parjatu mpa žlahta si, pa ne daš neč vidt' od sebe? mpa ke še viš, da sem vos hin. Prov vse bolizen imam, take, k' ris kej zdaje — tu b' me glidu, ke s'm tulk dol vziv! No, pa marbet se'm le še popravu. — Pozdrav vse, mpa dober se imei — tui kilu Jorca«.